

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/33/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120277540
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6120277540.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v spore žalobcu: Passerati, s. r. o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 52 309 304, právne zastúpený: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpený: JUDr. Felix Neupauer, advokát, so sídlom T. A. X/A, . XXX XX W. - X., o zaplatenie 150,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 41C/47/2020-103 zo dňa 15.10.2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobca **m á** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 150,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 150,- eur od 11.10.2019 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie sa opiera o ust. § 442 ods. 1, § 517 ods. 2, § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

3. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca je v danej veci aktívne vecne legitimovaný. V dôsledku Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 13.09.2019 je daná aktívna legitimácia žalobcu, pričom postúpená pohľadávka mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom danej zmluvy, a to odplatnosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. V článku 4 Zmluvy si strany dohodli odplatu postúpenia vo výške 930,- eur. V čl. 5 Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie a na úhradu nájomného) sa podpisom zmluvy započítavajú. Postúpenie bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 13.09.2019. Zo Zmluvy o postúpení zo dňa 13.09.2019 nepochybne vyplýva predmet - postúpenie pohľadávky vo výške 930,- eur voči žalovanému, pričom postúpenie v zmysle bodu 4 je odplatné za odplatu vo výške 930,- eur, ktorá zodpovedá faktúre č. 0502019. V bode č. 5. Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že si vzájomné nároky - úhrada odplaty a úhrada nájomného, započítavajú. Z toho dôvodu súd prvej inštancie posúdil, že je daná aktívna legitimácia žalobcu.

Ďalej súd prvej inštancie konštatoval, že v danej veci nebolo sporné, že poškodený dňa 27.08.2019 uzavrel Zmluvu o nájme č. 48/2019, na základe ktorej poškodený si prenajal motorové vozidlo zn.

Hyundai i30, a to na obdobie od 27.08.2019 do 13.09.2019 pričom nájom skončil dňa 13.09.2019. Po skončení doby nájmu vystavil prenajímateľ nájomcovi faktúru č. 48/2019 za prenájom vozidla v dĺžke 18 dní, čo pri dojednanej výške denného nájomného 50,- eur s jednorazovým poplatkom za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla vo výške 30,- eur predstavovalo celkovú sumu za prenájom 930,- eur. Zo zmluvy o nájme č. 48/2019, ako aj z vystavenej faktúry č. 0502019 je zrejmé, že bolo prenajaté vozidlo zn. Hyundai i30 za obdobie od 27.08.2019 do 13.09.2019. Z oboznámeného listinného dôkazu Oznámenie o poistnom plnení - list žalovaného zo dňa 26.09.2019 vyplýva, že žalovaný daným listom oznámil žalobcovi, že dňa 25.09.2019 ukončil šetrenie poistnej udalosti, na základe ktorého mu poukázal poistné plnenie vo výške 780,- eur s odôvodnením výpočtu výšky plnenia iba 15 dní x 50,- eur + 30,- eur, t. j. 780,- eur. Vo vzťahu k uplatnenému nároku súd nezistil neprimeranosť odplaty za nájom vozidla. Úprava nájmu bola dohodnutá ako odplata za deň nájmu vozidla. Z nájomnej zmluvy č. 48/2019 vyplýva sadzba denného nájomného za náhradné vozidlo Hyundai i30. Súd prvej inštancie skonštatoval, že cena je primeraná a obvyklá. Súd prvej inštancie posúdil nárok žalobcu za opodstatnený a náklady nájomného posúdil za nutne a účelne vynaložené náklady a v primeranej výške. Súd prvej inštancie zároveň posúdil, že aj jednorazový poplatok 30,- eur účtovaný prenajímateľom vozidla je opodstatneným nákladom, keď ide o poplatok súvisiaci s prenájmom vozidla. Spornou nebola ani skutočnosť, že poškodený užíval vozidlo po dobu 18 dní, t. j. až do navrátenia poškodeného vozidla do pôvodného stavu, ukončenia opravy a vydania krycieho listu. Žalovaný urobil spornou skutočnosť účelnosti celkovej doby nájmu - užívania vozidla, nakoľko priznal nárok v rozsahu iba 15 dní, namiesto 18 dní, a to do ukončenia opravy 09.09.2019. Súd prvej inštancie poukázal na to, že z predložených listín nepochybne vyplýva nevyhnutnosť a potreba prenajatého vozidla poškodeným, keďže vozidlo mal poškodený nutne k dispozícii do 13.09.2019. Okresný súd mal za to, že poškodený nemohol ovplyvniť dĺžku opravy, jedná sa o objektívnu skutočnosť, na ktorú nemohol mať poškodený vplyv, a teda nemôže byť na jeho ťarchu znižovať poistné plnenie, že servis opravoval motorové vozidlo určitý čas. V danej veci bolo sporné nepriznanie poistného plnenia v rozsahu 3 dní, len od 27.08.2019 do 10.09.2019, namiesto do 13.09.2019, ktoré nepriznanie poistného plnenia okresný súd vyhodnotil ako nedôvodné. Okresný súd zdôraznil, že pokiaľ ide o oprávnenú dobu nájmu, resp. oprávnené obdobie, počas ktorého je možné preplatenie nákladov za zapožičanie náhradného motorového vozidla, okresný súd má v zmysle textácie § 11 ods. 6, 7 zákona za to, že jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o poistnom plnení a poukaz finančných prostriedkov, ak na ne vzniká nárok poškodenému ako oprávnenému. Okresný súd dospel k záveru, že až do momentu, kým poisťovateľ poškodenému neoznámí ukončenie poistnej udalosti, neoznámí poistné plnenie a v akej výške mu poistné plnenie poskytne, má poškodený nárok na náhradné vozidlo. Až odo dňa nasledujúceho po tomto oznámení poškodený nemá nárok na náhradné vozidlo a od tohto momentu poškodenému teda nevzniká ani právo na náhradu škody vzniknutej v súvislosti s prenájmom náhradného motorového vozidla. Z výsledkov vykonaného dokazovania v danej veci bolo zrejmé a medzi stranami sporu zároveň aj nesporné, že žalovaný oznámil poškodenému listom zo dňa 26.09.2019 výšku poistného plnenia 780,- eur. V zmysle vyššie uvedeného sa okresný súd stotožnil s právnym názorom žalobcu, že oprávnená doba nájmu je tak ako si uplatnil minimálne do 13.09.2019. Podľa názoru okresného súdu až deň pripadajúci na deň doručenia oznámenia o poistnom plnení, kedy sa žalobca mohol oboznámiť s výsledkami šetrenia a výškou poisteného plnenia. Okresný súd má tak za to, že najskôr až dňom 26.09.2019 (a neskôr) sa poškodený dozvedel, resp. mohol dozvedieť o ukončení poistnej udalosti a výške poistného plnenia. Žalobca má tak právo na preplatenie prenájmu motorového vozidla za celú dobu užívania náhradného motorového vozidla, t.j. od 27.08.2019 až do dňa 13.09.2019, tak ako si v žalobnom návrhu žalobca uplatnil. Súd prvej inštancie uviedol, že poškodený nevedel a ani nemohol ovplyvniť dobu, za ktorú žalovaný ukončil šetrenie poistnej udalosti a vyplatil škodu, a preto mu nemôže byť na škodu, že mal po tento čas zapožičané náhradné motorové vozidlo. Okresný súd zdôraznil, že sa jedná o časovú súvislosť riešenia likvidácie škodovej udalosti, ktorú poškodený nemôže nijak ovplyvniť. Navyše poškodený nemôže nijako ovplyvniť ani dĺžku opravy poškodeného vozidla. Rovnako nemôže ovplyvniť vydanie vozidla autoservisom až po doručení krycieho listu, čo je zaužívaná a bežná prax. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalovaný uhradil autoservisu faktúru č. 050/2019 splatnú dňa 13.09.2019. Súd prvej inštancie poukázal na to, že z predložených listín nepochybne vyplýva nevyhnutnosť a potreba prenajatého vozidla poškodeným, keďže vozidlo mal poškodený nutne k dispozícii do 13.09.2019, čo vyplýva aj z prehlásenia autoservisu. Poškodený si tak uplatnil prenájom vozidla do 13.09.2019 dôvodne, preto mu súd prvej inštancie tento nárok priznal. Ďalej súd prvej inštancie dôvodil, že pri zohľadnení nespornej skutočnosti vyplatenia poistného plnenia žalobcovi žalovaným v sume 780,- eur je potom žalobcom v tomto konaní uplatnená pohľadávka vo výške 150,- eur uplatnená dôvodne (uplatnená suma 930 - priznaná suma 780 = žalovaná istina 150

eur), a toto právo bolo žalobcovi ako subjektu aktívne vecne legitimovanému priznané ako právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 1, 2 zák. č. 381/2001 Z. z. a podľa všeobecných hmotnoprávných ustanovení vyplývajúcich z úpravy § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na základe skonštatovania súdu vychádzajúceho z výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotených podľa § 191 CSP.

Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca si uplatnil úroky z omeškania od nasledujúceho dňa po uplynutí lehoty na poskytnutie poistného plnenia, t.j. od 11.10.2019, nakoľko ukončenie poistného šetrenia bolo oznámené listom zo dňa 26.09.2019, v ktorom žalovaný žalobcovi oznámil, že poistné šetrenie bolo ukončené dňa 25.09.2019, a dňa 26.09.2019 začala plynúť 15-dňová lehota na poskytnutie plnenia, ktorá uplynula 10.10.2019.

So splnením záväzku zaplatiť žalobcovi náhradu škody bol žalovaný v omeškaní, v nadväznosti na čo žalobca dôvodne uplatnil úrok z omeškania. Súd prvej inštancie posúdil primeranosť uplatnenej výšky úrokov z omeškania s poukazom na zaužívanú súdnu prax, preto súd prvej inštancie danú sadzbu osobitne nedokazoval. Súd prvej inštancie posúdil, že žalovaný sa dostal do omeškania nasledujúcim dňom po uplynutí zákonom stanovenej lehoty po skončení šetrenia poistného plnenia, t.j. po uplynutí 15 dní po skončení prešetrovania, a to v súlade so zaužívanou súdnou praxou vyšších súdov, či v súlade s ustálenou judikatúrou. Súd prvej inštancie teda posúdil, že žalovaný sa dostal do omeškania od 11.10.2019, keďže súd prvej inštancie posúdil skončenie šetrenia žalovaným listom z 26.09.2019 a začala plynúť 15-dňová lehota na poskytnutie plnenia, ktorá uplynula dňa 10.05.2019. Žalovaný neopodstatnene neposkytol poistné plnenie v uplatnenej výške a svojvoľne a bez relevantných dôvodov posúdil nižšie plnenie. Keďže žalovaný svojvoľne poskytol nižšiu sumu - poníženu o 150 eur (t.j. o žalovanú istinu), a to bez relevantných dôvodov, bez riadneho a opodstatneného odôvodnenia, bez faktického základu, nemožno posúdiť začiatok omeškania neskôr než nasledujúcim dňom po uplynutí 15-dňovej lehoty stanovenej na poskytnutie plnenia (rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach z 09.04.2015, sp. zn. 2Co/240/2014, podľa ktorého žalovaný sa dostal do omeškania uplynutím 15-dňovej lehoty a s týmto názorom sa súd stotožňuje). Súd prvej inštancie poukázal aj na rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 38Cb/13/2018 zo dňa 05.02.2019, sp. zn. 8Co/132/2019 zo dňa 27.09.2019.

O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol, že žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu, a preto má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania voči žalovanému.

4. V zákonnej lehote podal odvolanie voči citovanému rozsudku žalovaný. Mal za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za nesprávne, nezákonné, arbitrárne a nedostatočne odôvodnené. Súd sa nedostatočne vysporiadal s namietanou aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu v spore. K vzniku spôsobenej škody malo dôjsť prevádzkou motorového vozidla Ford Mondeo EČV: ZA 661GV v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného. Poškodený G. W. nechal vykonať opravu uvedeného motorového vozidla, na ktorú bezprostredne nadväzovalo uzavretie zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 48/2019 zo dňa 27.08.2019. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru č. 0502019 zo dňa 13.09.2019 s dátumom splatnosti 13.09.2019 na celkovú sumu 930,- eur. Poškodený mal zároveň dňa 13.09.2019 na základe zmluvy o postúpení pohľadávky postúpiť svoju pohľadávku z titulu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla na žalobcu. Z uvedeného podľa odvolateľa vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Potom poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu, pričom uvedené preukazuje faktúra, v zmysle ktorej subjektom zaviazaným na plnenie bol práve poškodený, a nie žalovaný. Poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, teda nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Jej uzatvorením nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, lebo túto pohľadávku pred cesiou poškodený žalobcovi neuhradil, a teda mu pohľadávka nevznikla. Odvolateľ tvrdil, že uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s § 524 Občianskeho zákonníka. V zmysle zmluvy o postúpení pohľadávky prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu (neexistujúcej) pohľadávky a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohol túto postúpiť na žalobcu a tomu následne nemohol vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Predmetné postúpenie (neexistujúcej) pohľadávky je tak pre obchádzanie zákona absolútne neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Zároveň odvolateľ poukázal na skutočnosť, že prvoinštančný súd rozsudkom priznal žalobcovi aj úroky z

omeškania, a to v rozpore s ustálenou judikatúrou. V tejto súvislosti poukázal na závery uvedené v rozhodnutí Najvyššieho súdu z 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo 145/2017, ktorý sa ako dovolací súd stotožnil so záverom odvolacieho súdu, podľa ktorého povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá bola uložená právoplatným rozhodnutím, zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces. Podľa žalobcu nespokojnosť odvolateľa zhodnotením priebehu a výsledku konania a s právnym posúdením súdu prvej inštancie v rámci rozhodnutia o peňažnom nároku netvorí opodstatnený dôvod odvolania. Žalobca sa nestotožnil s názorom žalovaného o nemožnosti splnenia záväzku poškodeného započítaním, nakoľko v zmysle voľnej dispozície účastníkov zmluvných strán bolo na poškodenom, že sa rozhodol svoj záväzok voči žalobcovi splniť takýmito spôsobom. Zákon takúto formu splnenia záväzku pripúšťa a rovnako judikatúra i odborná prax tento právny úkon považuje za ekvivalent platenia. Rovnako za správny pokladá napadnutý rozsudok v časti priznaného úroku z omeškania, keďže žalobcovi neboli vysvetlené dôvody, pre ktoré žalovaný znížil poistné plnenie, žalovaný si tak nesplnil svoje povinnosti v zmysle § 11 ods. 6 Zákona o PZP. V dôsledku nesplnenia uvedenej povinnosti bolo namieste, ak súd s poukazom na ust. § 11 ods. 8 citovaného zákona zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ. Zároveň navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

6. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379, § 380 CSP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) postupom v zmysle § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

7. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia. Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvárajú organickú kompletizujúcu jednotu. Z ustanovenia § 387 ods. 2 CSP vyplýva, že ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí, ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie.

8. Odvolacie dôvody žalovaného vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, pričom zároveň nezistil ani nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP). Čo sa týka námietky žalovaného o nedostatočnom odôvodnení rozsudku, s touto sa odvolací súd nestotožňuje, pretože z rozsudku okresného súdu je dostatočne zrejmé, na akých dôvodoch založil svoje rozhodnutie. Súd prvej inštancie po vykonaní a vyhodnení dokazovania zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu vydal vecne správne rozhodnutie, ktoré je dostatočne podrobné, ale i jasné, zrozumiteľné a logickým spôsobom sa vysporiadava so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritériá odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP.

9. Žalovaný v odvolaní namieta aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v spore. Z vykonaného dokazovania je nesporne preukázané, že pri škodovej udalosti dňa 10.06.2019 bolo poškodené osobné motorové vozidlo zn. Volvo XC 70, EVČ: ZA 865 EL. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla Ford Mondeo, EVČ: ZA 661GV v tom čase povinne zmluvne poistený u žalovaného. Poškodený si na základe zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 48/2019 zo dňa 27.08.2019 prenajal od žalobcu náhradné motorové vozidlo na obdobie v čase od 27.08.2019 do 13.09.2019, za nájom vozidla mu bolo účtované nájomné žalobcom na celkovú sumu 930,- eur s DPH. Žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore odvodzoval od zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 13.09.2019 medzi žalobcom ako postupníkom a poškodeným z poistnej udalosti ako postupcom. Postúpená bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nároku na náhradu škody - vynaložených nákladov

za užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Postúpenie pohľadávky bolo odplatné, pričom odplata za postúpenie pohľadávky predstavovala 930,- eur. Zmluvné strany sa dohodli, že dôjde k započítaniu ich vzájomných nárokov, a to nároku na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a nároku na úhradu nájomného za náhradné vozidlo.

10. Z uvedeného potom vyplýva, že v konaní bol preukázaný vznik škody, ktorá spočíva v nákladoch na zapožičanie náhradného vozidla. Žalovaný ani vo svojom odpore nespochybnil, že náklady na požičanie náhradného vozidla predstavujú náklady vzniknuté v príčinnej súvislosti so vznikom poisťnej udalosti. Ak namieta (popri tvrdenému nedostatku aktívnej vecnej legitímácie), že uplatňovaná pohľadávka nemohla poškodenému ako postupcovi vzniknúť z dôvodu, že faktúru za požičanie motorového vozidla nezaplatil, s uvedeným záverom sa nemožno stotožniť, pretože postupcovi ako poškodenému z dopravnej nehody vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi vyfakturovanú sumu spočívajúcu v nájomnom za prenájom motorového vozidla. To, že uvedený záväzok postupca priamo nespĺnil, ale vo vzťahu k tomuto záväzku uplatnil započítanie, ktoré predstavuje tiež jeden zo spôsobov zániku dlhu, nemôže mať vplyv na vznik pohľadávky z titulu náhrady škody. Žalobca na základe zmluvy o postúpení pohľadávky nadobudol existujúcu žalovanú pohľadávku, ktorá zakladá jeho aktívnu vecnú legitímáciu v prejednávanej spore. Zároveň žalovaný si sám vo svojej obrane protirečí, keď na jednej strane namieta aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, no na druhej strane sám dobrovoľne uhradil žalobcovi v zmysle oznámenia o poistnom plnení sumu 780,- eur.

11. Poškodený postúpil zmluvne nárok na poistné plnenie (vo zvyšku nevyplatenej náhrady žalovaným) na žalobcu v medziach ustanovení § 524 ods. 1, § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Zmluvu o postúpení pohľadávky odvolací súd hodnotí ako platný právny úkon spĺňajúci všetky kritériá platnosti právneho úkonu zmluvy o postúpení pohľadávky stanovené hmotnoprávnou úpravou.

12. Odvolací súd sa stotožnil s právnym posúdením veci, uskutočneným súdom prvej inštancie, aj pokiaľ ide o priznaný úrok z omeškania, vrátane jeho splatnosti.

13. V zmysle ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

14. V zmysle ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

15. V zmysle ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z., ak poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

16. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie pri rozhodovaní o vzniku nároku na úroky z omeškania, keď dospel k správne právnemu názoru o dôvodnosti tejto časti žalobcom uplatneného nároku, keď žalovaný síce zaslal oznámenie o poistnom plnení v lehote podľa § 11 zákona č. 381/2001 Z. z., v jeho oznámení však absentovali náležitosti podľa § 11 ods. 6 písm. b/ predmetného zákona, a síce písomné kvalifikované vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie, prípadné písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia. Dôsledkom uvedeného je v zmysle § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. vznik povinnosti žalovaného zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu, t. j. podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

17. Vecnú správnosť vykazuje aj výrok o náhrade trov konania, ktorý nebol spochybnený žiadnymi odvolacími námietkami.

18. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

19. Výrok o trovách odvolacieho konania sa opiera o ustanovenie § 396 ods. 1 s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol úspešným účastníkom odvolacieho konania, preto mu patrí náhrada trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému v rozsahu 100 %.

20. V zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

21. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v spore žalobcu: Passerati, s. r. o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 52 309 304, právne zastúpený: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpený: JUDr. Felix Neupauer, advokát, so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava - Staré Mesto, o zaplatenie 150,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 41C/47/2020-103 zo dňa 15.10.2020, takto

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)